

Пышаха го еще, опъ коя спрана добръ е человекъ да се пази; опвѣща : Пазисе опъ шамъ, гдѣшо гордосшь власшува, и гдѣшо въ младыше лѣжа царствува.

АРІСТІПЪ Мудрецъ Кирінейскій думаше : Подобръ е человекъ сиромахъ нежели глупъ, зашто сиромахъ е оскуденъ покмо опъ имѣніе, а глупый кашо е оскуденъ опъ мудросшь, много плши лишавасе и образа человекъча.

АНТИСТЕНЪ філософъ думаше, какъ, брашкаша любовь покрѣпка е и опъ найкрѣпкише спѣны.

Пышаха го, защо пропадашь нѣкои царства; опвѣща : Когдашо въ нихъ има по много зло нежели добро.

АРІСТОТЕЛЪ філософъ думаше, какъ, ученія корень быва горекъ, но гроздь и плодъ сладокъ.

Той думаше, какъ, въ щаспїешо не е возможно да познаеме прїяшеля, въ нещаспїешо си обаче познаваме го въ шой самый часъ.

ДИОГЕНЪ філософъ бѣше человекъ особнаго нрава, и въ едно време съ фенерь и запалена свѣщъ ходеше въ средъ пладне по улицыше, и кашо го пышаха, що праси, опвѣща : Человекъка шрасимъ. Съ шова показуваше какъ, истиннаго человекъка и въ голе-